

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmma Practica Theologiae Mysticae

Gelen, Victor

Coloniae Agrippinae, 1652

Et Primo. De his Quae Fiunt in infimo. Paraphrasis XIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9766

P R A X I S
 S T A T V S T R A N S F O R M A T I O N I S
 M O D I A S C E N D E N T I S
 P E R D O N V M S A P I E N T I A E
 S V P E R N A T V R A L I S.

E T P R I M O
 D E I I S Q V Æ F I V N T I N I N F I M O.

P A R A P H R A S I S D E C I M A T E R T I A.

Nemo ascendit in cælum, a nisi qui descendit de cælo. Ac si diceret. sicut affirmatio prior est negatione, (quod enim penitus non est, de eo etiam nihil negari potest) ita etiam oportet, ut priusquam mysticus per ascensum, seu transcendentem negationem, ab infimis, & medijs ad supremas vsque regiones eleuetur, in supereminenti charitate continuò magis radicandus: ita inquam, oportet, ut prius in excellentissimo Diuinæ naturæ consortio per affirmationem descensus fruitiui, à summis, & medijs ad infimas vsque regiones, descendat: & huius quidem descensus praxis cum iam tradita sit; hoc loco de Transformatione modi ascendente, seu pro ut supereminenti, subtiliori, & perfectiori modo (quam fuerit affirmatio Transformationis descendente) per aliquot annos omnia negando procedit, consequenter dicendum est. &

- I. Breuis deductio eorum quæ sunt in praxi toto statu Transformationis modi ascendente durante.
- II. Propria operatio quamdiu in infimo Transformationis modi ascendente versatur, est auditus mystici attentio.

a Ioan 3.

III. Mysticos

- III. *Myfticus in infimo profundi redigitur ad obfcuram vacuitatem.*
 IV. *In hac vacuitate non tam pungens foletas, quam remiffio operationis inuenitur.*
 V. *Paulatim reafsumuntur operationes fed admodum tenuiter.*
 VI. *In progreflu à remiffione operationis erigitur, per viuacitatem de nouo redeuntem.*
 VII. *In fummo infimi eleuatur ad regionem proprii fpiritus intuemdam.*

ARTICVLVS PRIMVS.

Breuis deductio eorum qua funt in Praxi toto ftatu Transformationis modi afcendentis durante.

IN manibus abscondit lucem, a & præcipit ei vt rursus adueniat. ac si diceret, ô pia anima, quando ordinata fruitione à supremis, & ampliffimis fpiritus regionibus, per medias sphæras, seu circulares motus, dimensionefue, ad infimas declinaueris; tum fuprema illa lumina fpiritus diuini tam contracta, modica, & parua videbuntur, vt in paruo, & quasi puncto quodam, quidquid in te repertum fuerit, concludere poffe videaris. quod quidem licet veriffimum fit, & realiffima praxi contingat; fimul tamen etiam sciendum est, iftiusmodi concludam (vt ita dicam) paruitatem sub nunc collecto, æterni, & infiniti rationem non ita perdere: quin fimul etiam vera, realique totalitate, operationes fpiritus peragi poffint. ficut ad oculum videre licet in sole, qui in radijs, & lumine per totum vniuerfum diffuso, ingentiffimus, in propria autem sphæra, minimus, &

propemodum intra manus abscondibilis apparet. Et ideò myfticus in infimo ftatus Transformationis modi afcendentis, lumen confortij diuinæ naturæ, quasi in globo abscondito, sphæra parua, & sub nunc collecto quidem; fed absque b pofituo tædio, aut fpiritus prefura participat; in progrefsu autem, & afcensu fpiritus proprii, in media fcilicet regione, vbi, vel fitu mentali, rursus præcipitur vt adueniat, longè splendidioribus radijs, quam in regione inferiori: in fummo autem fpiritus diuini, quasi in virtute fua ampliffimè lucet, ad clariffimam diem æternitatis prælibandum. & horum fimilia videre est in igne materiali, qui licet vnus idemque fit, aliter tamen ardet in carbone, & clariùs lucet in flamma, subtiliusque splendet in propria sphæra.

Et quia tam in infima, quam media, ac fuprema regione afcensus transformationis, frequens relapsus fit ad foletatem proprii fpiritus, licet absque moleftia: hinc pro actus exercitio, si nulla præexiftat vitalis bene-afficientia, ad verba præambuli, & imperfectas operationes, ad perfectas tamen difponentes, perficientes & continuantes re-

currendum est, vti dictum fuit supra *a* si verò ignis diuini amoris actualiter suauiolentia succensus fuerit, ipso instanti exercitium vnitui amoris inchoandum erit, vt etiam dictum est supra. *b* in sequentibus verò intermediis, seu magis notabiles regiones, vbi, situs mentales articulatè declarabimus.

Propria operatio quamdiu in infimo Transformationis modi ascendenti versatur, est auditus mystici attentio.

ARTICVLVS SECVDVS.

Auditus auris audiuit te. ac si diceret, ô pia anima, ex ordine sapientiæ diuinæ omnia suauius disponentis factum est, vt obumbratio fructiva ex consortio diuinæ naturæ præexistens, & pro vt Deus est terminus à quo, scilicet absque tua cooperatione vitalis bene-afficientia profluebat; ad ultimam sui communicationem peruenerit. iam verò alius modus, scilicet pro vt Deus eiusque familiare consortium est terminus ad Quem, scilicet vota, amorisque conatus sese extendunt, assumendus est. in cuius quidem initio, & infimo, cum adhuc omnia sint nuda, & vacua; ita vt modica sit vitalitas internarum operationum, bonum est, & cum primis necessarium, vt auditu auris Deum audias, vtque non tam explicita operatione procedas, quam tacita, vigilantique auditione in secretis.

simo spiritus obserues, quid, & quantum Deo placeat, de se suaque amicitia conferre: vnde etiam non tam actiue, quam passiuè interior cooperatio, & conformitas institui debet, & audiri quid in te loquatur Dominus.

Interea verò dum in infima regione circa diuinum Bonum, & Pulchrum, circumuolutiones operationum peraguntur, singulari diligentia memorandum est; inferiores, seu sensibiles vires ordinariè modicum participare, deijs, quæ in spiritu fiunt; tam enim subtili transcendenti Deus, qui spiritus est, hic adoratur, vt in totum hominis compositum, modicum quid influere possit: nec tamen idè tædium sollicitatis ex hac carentia diuina in sensuali homine subsequitur, aut actibus resignationis patientiam excitare debet; sed omnia clarè dijudicans aliud non petit, nec desiderat, quam vt omnia sint conformia veritati. atque hinc maxima reformatio, ex peccato originali corrupti hominis apparet: is enim per infinitos propemodum antecedentes actus mortificationis, virtutis, & fruitionis consortij diuinæ naturæ in tantum depuratus est, vt nil molestè ferat, quod rectè fieri agnoscitur; extraordinariè tamen, & cum in actus exercitio per amoris excessus à statu suo dimotus fuerit, ex eiusmodi amoris abundantia à superioribus viribus in inferiores fiet ordinariè suauissimus influxus; ita vt totum hominis compositum, sicut in statu Transformationis descen-

a Paraphr. 6. b Paraphr. 9. c Iob. 42.

descendentis, admodum iucundè perfundatur. pro ordinario interea exercitio actus, procedendum erit, ut dictum est supra. ^a quantæ porrò perfectionis sit Deo actualiter vniri, & frui; quando omnis interea viuacitas, altum silentium tenet, ex sequentium praxi manifestum erit,

Mysticus in infimo profundi redigitur ad obscuram vacuitatem.

ARTICVLVS TERTIVS.

AD nihilum ^b redactus sum. & nesciui, ac si diceret, ô pia anima, quid iam tandem post tot vicissitudines, & continuos vsque ad profunda abyssi tuæ interioritatis descensus, in te metipsa cogitas? præsertim si pacatissimam illam habitationem centram, quæ in infima regione tanta bonitate afficiebat, consideres. an non verè, & in toto tuo interno esse, habere, & viuere dicis, ad nihilum redacta sum? quam etiam nihilitatem longè amplius agnosces, si ea quæ in proprio statu pulchritudo florebat, & quam maximè, si illam (scilicet eleuatissimam Transformationem quæ in spiritu persistebat) considerare volueris; in præsentiarum autem omnia euauisse, & sicut umbra cum declinat, ablata esse videas? quapropter obserues velim, quod non tantum dicatur ad nihilum redactus sum; sed quod etiam addatur, & nesciui; ac si diceret, talem

tamque admirandam mystici negotij vicissitudinem, ac status ordinatam disparentiam, vera, ac reali mutatione in praxi contingere nesciui, dum in superioribus regionibus spiritus diuini, & spiritus proprii, earumque summo, ac amplissimo situ, tanquam in cœlorum supremo habitarem: videbar enim à tam felicissimo summo nunquam descensura. iam verò longa experientia disco, verum esse quod à Domino dicitur, si nimirum exaltatus fueris, ut aquila; & si in cœlo posueris nidum tuum, indè detraham te. idque tam modicè, & inaduertenter, ut ipsamet nescires te indies magis descendere, omnesque amplitudines in circumferentia, & toto hominis composito disparere: hoc tamen nihilum ad quod redigeris, non ita accipiendum est, ac si nihil agere, aut operari possis, debeasue; sed hoc duntaxat ex decrementijs iam dictis colligendum est; quod continua spiritus perfectio in eo consistat, ut quantò minus de supremis statibus, regionibus, sitibus, motibus, & actionibus percipi potest; tantò sit subtilior conformitas, & industria sese accommodandi, ad operationes in Nunc instanti, necessaria. sicuti etiam perfectioris oculi actus est, cum modico lumine minutissima quæque; quam sole splendente, vastissimas alpium moles videre.

Et ideò pro actus exercitio, obscura illa in hoc profundo vacuitas non nisi inferioris hominis sensus, & tanquam opera-

^a Paraph. 6. ^b Psal 72. ^c Abdia. 4.

operationis internæ præambulum reputari debet; ita ut transgressa hac grossitie, & subtus latentes spiritus aspectus, dein silentiosè admodum auris interna ad eum, qui non supra, vel extra; sed intus vicinissimè adstat, dirigatur, quo ita pura specie intellectu informato, dilectionis intensio, & fruitio sub collecta quidem circumferentia; at centro æternitatis vndique illimitato, beneque affecto conseruetur: ita tamen, ut nondum de viuaci aliqua perceptione in inferiori homine notabile quid percipi possit, ut hic habetur consequenter,

In hac vacuitate non tam pungens soleitas, quam remissio operationis inuenitur.

ARTICVLVS QVARTVS.

OMnis caro fœnum, & omnis gloria eius quasi flos agri; exsiccatum est fœnum, & cecidit flos; quia spiritus Domini sufflauit in eo: verè fœnum est populus, exsiccatum est fœnum & cecidit flos; verbum autem Domini nostri manet in æternum. ac si diceret, ô pia anima, in verbum nostræ fruitionis verè insufflat Dominus, quando in nobilissima sapientia, & sapida experientia, paulatim à summis per media ad infima quæque deducit, & diuinæ obumbrationis, ac amicissimæ suæ familiaritatis consortium à pulchritudinis suæ fragrantia subtrahit; quo ita de nouo, & longè perfe-

ctiori experientia difeat, quia verè omnis caro fœnum, & omnis gloria eius quasi flos agri: dum non in eodem statu permanet semper, multoquæ minus in summo adepto, quocunque modo tandem hoc *b* summum accipiat, sicut ergò fœnum potius flaccescit, quam ut spinis pungat; sic pia anima in hac totius sui compositi vacuitate potius remissionem operationum, quam tædiosam soleitatem experitur; cum enim abundantia vitalis in Deo afficientiæ non ampliùs in spiritu ita abundet, ut in vires inferiores, & totum compositum effluere possit, necessariò subsequitur in inferiori homine vacuitas, & non affici: quoad usq; in exercitio actus, vitalis consortij diuinæ naturæ augmentum iterum ex abundantia in vires inferiores diffundi possit. interea verò ad omnium virtutum perfectius exercitium, ac meritum, quæ infirmitatis, & tentationis humanæ sunt experitur: ad quæ quidem præstanda minus utilis esset mysticus, si semper ex abundantia superiores vires in inferiores fluerent, & quodammodò in obumbratione diuina, à miseria huius vitæ eximerent.

Remissio ergò operationis, & quidquid in circumferentia totius compositi vacuitatis, aut humanæ infirmitatis sentitur, ut præambulum & imperfecta dispositio, æquo animo ferenda est; dein ad exercitium actus spiritualis tendentia ad eum, qui omni interioritati silentiosè intimior est, incli-

a Isa. 40. b Inf. decis. l. a. b. & 10.

inclinanda erit post omnem sensibilitatem, tedium, & quidquid circa divinam carentiam obijci solet, vt Deus qui spiritus est, purè in intimo spiritus adorandus maneat; idque tam diu, quoadusque conformis aliqua species, seu diuini Pulchri, & Boni similitudo elici, & consequenter internum exercitium institui, ac foueri possit per mille laudes, & reuerentias. & quidem in hac accurata, & subtili distinctione in exercitio actus, si pia anima negligenter agat, mirum videri non debet, si crassa, & tædiosa fiat totius inferioris hominis capacitas: facillè enim inferior machina, quidquid in spiritu subtile est, & spiritualiter Deo vniri possit, ad se suaque pondera trahet, si quod purum est, ab impuro non separetur, & cum in infima hac regione, continuè hæc & similia contingant, semel pro semper hoc loco monere volumus; supremæ vnionis exercitium, non in vitali bene-afficientia consortij diuinæ naturæ contingere in inferiori homine; sed nudè, & in abscondito spiritus, tota machina, & quidquid spiritus subtilitati minus est, tanquam tertio quodam in luto suo relicto; in tantum, vt si vel ipsa nuda de Deo vt summo bono, cogitatio, nullo positiuo tædio afficiatur, ipso instanti, quo de Deo in spiritu cogitat, exercitium quoque arcani amoris incipiat: licet aliæ potentia, vires, & totum hominis compositum suis ponderibus, tenebris, & veris grauetur tædijs. quam

verò subtili operatione, hic procedendum sit, constabit ex sequentibus.

Paulatim reassumuntur operationes, sed admodum tenuiter.

ARTICVLVS QVINTVS.

Verba a sapientium audiuntur in silentio. ac si diceret, ô pia anima, quamdiu interna dispositio in inferiori regione versatur, ab omni viuacitate, quæ in circumferentiam, & vires tum superiores, tum inferiores diffluere possit, separata, tamdiu etiam ad verbum absconditum oportet se accommodare, & silenti attentione obseruare, quid loquatur Dominus Deus in interiori nouo, & eminentiori modo. cum enim hæc verba sapientissima, maximeque spiritualia in ipsius spiritus centro, & collecto fundo proferantur, oportet vtique, vt maxima abstractione auditus interior obseruet primum illum, & nouo modo aduentem cœlestem rorem, spiritus intima quæque humectantem. Vt ergò verba sapientissima audiantur in silentio expetere conformi ad Hic, & Nunc operatione, maximè cauendum est, actuose nimis cooperari, ex intimè auditis volendo in circumferentiam seu inferiores vires bene-afficientiam diffluere: eousque enim nondum operationis efficacia sese extendit; & idè moderata, & tenui cooperatione, magisque attendendo attrahat pia anima,

K k quam

quam extendendo agat, ne si plusquam ipsa realis efficientia permittit, exprimere conetur; ab adæquato actu intellectus, & dilectionis recedat: tum enim necessarid tædium, & inquietudo spiritus subsequeretur.

Et hæc quidem omnia vt præambulum, dispositio, & medium ab omnibus non tantum sese abstrahendi; sed etiam conformiter ad Hic, & Nunc operandi, primo assumenda, paulatim verò deferenda sunt, & pro exercitio actus, pura, intimè que latens attentio ad eum, qui omnibus longè intimior residet, dirigenda est; quo ita species conformis ad operationes purè incipiendas, dein fouendas, perficiendasque eliciatur. quod autem de nouo ex centro aliqualis influentia fiat ad vires inferiores, hic consequenter dicemus;

In progressu à remissione operationis erigitur, per viuacitatem de nouo redeuntem.

ARTICVLVS SEXTVS.

Illuxerunt a coruscationes tua orbi terra, vidit, & commota est terra. ac si diceret, ô pia anima, statim atque diuini amoris radij tanquam scintillantes stellæ, vel tremulis, & nondum vitaliter persistentibus motibus, infimæ huic regioni illuxerunt; hoc ipsum eodem instanti quo animaduersum fuit, etiam terram inferioris hominis in sua

circumferentia per nouam viuacitatem redeuntem commouit, à remissione ad operandum liberauit, & impofterum ad operationes vitales, seu verba mystica bene-efficientia de nouo formanda disposuit. interea verò dum hoc loco renouatur *b* in agnitionem Dei, secundum imaginem eius qui creauit eum: maxima industria caueat, ne plus operari velit, suaque interiora ad ampliora spatia, & circumferentias extendere, quam ipsa realis operatio, & vitaliter bene-efficientia permittit: ne inadæquato modo procedens plus intelligat, quam diligit, & inæquali bilance, leuiter hinc attolatur; illic verò ad tædia, & obscuritates deprimitur. vndè etiam annotandum est, dispositionem ad operandum hoc loco tam subtilem esse, sicut est pluma, quæ ad minimum motum in altum eleuatur, ac etiam facilè ad ima descendit: ita vt in sua eleuatione, aut depressione, magno labore opus non sit; ex quo etiam sequitur operationes purè spirituales adhuc valdè subtiles esse, & nondum nisi ab animo defœcato, & summè in interiori suo aduigilanti, perfectè exerceri.

Iam verò pro actus exercitio, quidquid vitalis vitæ, aut in subtili, & ad superiora aspicienti visu consequi potest, totum hoc vt præambulum, & dispositio duntaxat transcendendum; dein oculus spiritus ad eum qui omnibus præstantior est, dirigendus erit, quo ita similitudinem primi pulchri, & opti-

a Psal. 76, b Col. 3.

& optimi exprimat, degustet, digerat, foueat, renouetque. in h'is porrò quam intimis operationibus vri nouus ascensus crescat, ex sequentibus constabit;

In summo infimi eleuatur ad regionem proprii spiritus intuendam.

ARTICVLVS SEPTIMVS.

Svollam te super a altitudines terræ, ac diceret, ô pia anima, postquam diuinæ naturæ consortium nouas radices fixerit, & quotidiana perseveranti- que experientia didiceris, te in nouum hominem vitali bene-afficientia excreuisse, eamque ad spiritus regionem supra te conscendere, tum relicta inferiore regione, in qua sub collecto quidem, sed illimitato, & libero fundo, circumuolutiones, & operationes peragere cõsueueras, eleuare secure super altitudines terræ, & tanquã in summo infimi constituta, ad spiritus amplitudines

pro virili te extende, ac inferiorem hominem vt fieri poterit, simul alleuia, & simul quodammodò ad subtiliores extensiones erige: secundum illa quæ in media *b* regione contingunt, teipsum exercendo.

Interea verò quidquid pulchri, subtile, & supra extensum inueneris, iuxta illam variationem, quæ indies aliter, atque aliter se habet; totum hoc pro præambulo, & proxima dispositi one ad purè operandum, accipiendum est; dein pro exercitio actus, spiritus intelligentia ad Deum qui tam hæc, quam omnia alia longè excedit, dirigenda est. sic enim ilicò species, seu similitudo ad fruitionem instituendam, renouandam & fouendam elicitur, depuratur, ac super splendentibus diuinis communionibus irradiata, benignè clarescit: pro vt amplius ex sequentibus constabit.

(* *)
(*)

a Isa. 8. b Paraph. 14.